

Мирослава Соснова,

Кіровоградська льотна академія
Національного авіаційного університету, м. Кіровоград

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МОЛОДШИХ МЕДИЧНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

У статті досліджуються інтерактивні методи навчання у процесі професійної підготовки молодших медичних спеціалістів. Дослідження доводять, що застосування інформаційно-комунікаційних технологій сприяють формуванню в студентів мислення, спрямованого на вибір оптимальних рішень, так зване, операційне мислення. Зазначається, що майбутній молодший медичний спеціаліст повинен володіти всіма видами професійної діяльності, компетентно і відповідально вирішувати професійні завдання. Неможливо досягти високого рівня професійності, якщо студент не усвідомлює перспектив вивчення певного предмета чи циклу предметів та їхньої ролі у формуванні професійних знань і вмінь. Міцність професійних знань та їхня дієвість становлять основне завдання процесу навчання.

Ключові слова: *ключові компетентності, інтерактивні технології, інтерактивне навчання, проблемно орієнтоване навчання, мультимедійні технології, комп'ютерні програми, методи навчання, методи медіа-освіти, хмаро орієнтовані технології.*

Постановка проблеми у загальному вигляді. У сучасних умовах інтеграції медичної освіти в європейський освітній простір посилюються вимоги до якості підготовки фахівців охорони здоров'я у вищих медичних закладах. Сьогодні випускник – лікар чи провізор – професійно компетентний фахівець, освічена та культурна особистість, здатна навчатися протягом життя, постійно розвиватися та самовдосконалюватися.

Аналіз останніх досліджень, в яких започатковано вирішення даної проблеми та на які опирається автор. Ефективне формування професійної спрямованості студентів медичних коледжів досліджено у роботах В. Я. Баруховича, І. С. Булах, Г. В. Василенко, О. П. Волосовця, М. В. Воронова, І. О. Геленко, Г. А. Дьоміна, А. Б. Зіменковського, І. В. Кочіна, О. М. Кривонос, І. В. Кузнецової, Ю. І. Кундієва, М. Ю. Купновицької-

Сабадош, В. Д. Москаленко, М. Р. Мруги, А. В. Полякова, О. В. Уваркіної, О. І. Шушляпіна, Ю. В. Юсеф та інших.

Мета статті – обґрунтувати застосування інтерактивних методів навчання у професійній підготовці майбутніх молодших медичних спеціалістів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Система освіти сьогодні «налаштована» на підготовку професійної, творчої особистості, котра саморозвивається і самовдосконалюється. Інформаційні та комунікаційні технології, природно входять в життя кожної людини, сприяють якісному вирішенню цього завдання. Організація навчальної діяльності посідає основну роль для успішного вирішення освітніх завдань, оволодіння студентами професійних знань, все це зводиться до створення необхідних умов для досягнення поставленої мети.

Впровадження педагогічних технологій, реалізація проблемно орієнтованого навчання у медичній освіті сприятиме досягненню головної мети – підготовці кваліфікованого фахівця, який є конкурентоспроможним, здатним ефективно працювати на рівні світових і європейських стандартів, готового до постійного професійного росту, соціальної і професійної мобільності.

Важко заперечити, що майбутнє за системою навчання, яке вкладається в схему «студент-мультимедійні технології-викладач», за якої викладач перетворюється на педагога-методолога, технолога, а студент стає активним учасником процесу навчання. Тобто, якщо в навчальному процесі, що виконується за схемою «студент-викладач-підручник», з'явиться новий елемент – комп'ютер, то зміст праці викладача суттєво зміниться: основним стане не передача знань, а організація самостійної пізнавальної діяльності студентів. Тобто величезний дидактичний потенціал використання інформаційних технологій навчання зможе бути розкритим лише за умов, якщо провідна роль у навчально-виховному процесі належатиме викладачу, а комп'ютер буде виступати не тільки потужним засобом, а й повною мірою третім партнером у педагогічній діяльності.

Ефективне використання комп'ютера в навчально-виховному процесі залежить від програмного забезпечення. Комп'ютер, як спосіб і засіб навчання застосовується у вищій школі багатопланово: як навчальний пристрій, як тренажер, який моделює пристрої різноманітних ситуацій, як засіб аудіо та візуальної наочності, як друкарня, для створення роздаткового матеріалу.

Використання комп'ютерів у навчальній і позаурочній діяльності дозволяє вирішити наступні проблеми: індивідуалізація і диференціація навчання; мотивація навчання; уникнути труднощів при роботі з друківаними посібниками; дефіцит часу; активізація самостійної роботи студентів.

Удосконалення освітньої системи, пошук шляхів підвищення якості освіти вимагають нового підходу до проблеми викладання дисциплін гуманітарно-природничого профілю. В умовах комп'ютерної організації процесу набуття ключової компетентності, основою навчальної діяльності є інформаційна діяльність, яка пов'язана з процесами передачі знань, навичок та умінь від джерела інформації (викладача чи комп'ютерної програми) до джерела сприйняття інформації (студента), а також процесами контролю та керування пізнавальною діяльністю. За умови традиційної організації навчального процесу викладач визначає зміст навчального матеріалу, методи та засоби навчання, пропонує студентам послідовність виконання дій, спрямованих на досягнення поставленої мети. Така система навчання передбачає активну роль викладача та пасивну студента. Необхідно зазначити, що всі елементи традиційної системи зберігають свої значення та функції. Однієї траєкторії навчання також не вистачить у комп'ютерній системі, оскільки необхідно враховувати індивідуальні особливості студентів. Такий тип організації навчання відповідає структурі «комп'ютерна програма – студент». Основним завданням при відборі адекватної комп'ютерної програми є встановлення її гнучкості, або, іншими словами, можливості задовольнити мотивацію студентів.

Впровадження нових інформаційних технологій в навчальний процес зумовлює нові способи роботи з текстами. Найбільш розробленим в цьому

напрямі є гіпертекстове представлення інформації, що поєднує звичайний текст з інтерактивним вибором певної порції інформації. Студент отримує можливість динамічно відтворювати нелінійний текст, до того ж кожний наступний фрагмент тексту він сам обирає за допомогою гіперпосилань.

Гіпертекстові словники, довідники та підручники полегшують пошук додаткової інформації (пояснюючого тексту, посилань, схем, малюнків) за ключовими словами і дозволяють простежити смислові зв'язки між поняттями.

Традиційні способи передачі інформації поступаються місцем використанню ІКТ.

Скаткін М. І. та Лернер І. Я. запропонували 5 методів навчання, які формуються по збільшенню навантаження [1; 2].

1. Пояснювально-ілюстративний метод-лекція, навчально-методична література, відеоматеріали. Внаслідок репродуктивного мислення формуються знання і розуміння матеріалу.

2. Репродуктивний – у вигляді алгоритму подається пояснення ситуативних завдань, виконуються певні інструкції, правила, на прикладі вирішується проблема.

3. Метод проблемного викладання – ставиться проблема, подаються різні джерела і шляхи вирішення. Кінцева мета: викладач розкриває систему доказів, порівнюючи точки зору, різні підходи, методи вирішення завдання. Студенти стають свідками наукового пошуку.

4. Евристичний метод – активний самостійний пошук вирішення проблеми або завдання студентами на основі вказівок викладача. Краще коли на основі комп'ютерних програм із залученням новітніх технологій (навіть різні наочні матеріали – схеми, муляжі, фрейми та інше.). Обов'язковим повинні бути обговорення у вигляді семінару, колоквиуму.

Безумовно на всіх етапах можливо застосування сучасних інтерактивних технологій – «мозковий штурм», презентації, рольові ігри.

5. Дослідницький метод – після аналізу літератури кожний студент, повинен проводити пошукові заходи для вивчення певного індивідуального

завдання. Сам викладач повинен вирішувати чи ця робота індивідуальна чи у межах загального практичного заняття.

Таким чином, у педагогіці не можливо оцінювати одні методи або інші як – «краще», «гірше». Потрібно використовувати усі методи як алгоритм формування знань, навичок і умінь у студентів.

Сучасні методи навчання потребують відповідних засобів їх реалізації, саме тому обов'язковою складовою навчального середовища є сучасні інтерактивні засоби навчання (медіа-освіта, інтерактивна дошка). Використання їх у процесі навчання дозволяє значно підвищити рівень взаємодії між викладачем і студентом. Однак, педагогічно доцільним, дидактично обґрунтованим є застосування сучасних засобів навчання тільки тоді, коли викладач знає особливості засобу навчання, має навички управління цим засобом.

Типові методи медіа-освіти – словесні (розповідь, лекція, бесіда, діалог, обговорення, аналіз, дискусія); наочні (перегляд аудіовізуального матеріалу), репродуктивні, дослідницькі, евристичні, проблемні, ігрові (моделювання художньо-творчої діяльності створювачів медіа-тексту, імпровізація) [4].

При роботі з інтерактивною дошкою рекомендовано використовувати як групові інтерактивні методи навчання, так і фронтальні. Перші передбачають взаємодію учасників малих груп (на практиці від 2 до 6-ти осіб), інші – спільну роботу та взаємонавчання всього класу. Час обговорення в малих групах – 3-5 хвилин, виступ – 3 хвилини, виступ при фронтальній роботі – 1 хвилина. Інтерактивний метод надає можливість вирішити комунікативно-пізнавальні задачі засобами іншомовного спілкування.

До групових методів відносяться: робота в парах, робота в трійках, карусель, робота в малих групах, акваріум.

1. Робота в парах. Студент працюють в парах, виконуючи завдання. Парна робота вимагає обміну думками і дозволяє швидко виконати вправи, які в звичайних умовах є часомісткими або неможливими (обговорити подію, твір, взагалі інформацію, вивести підсумок заняття, події тощо, взяти інтерв'ю один

в одного, проанкетувати партнера). Після цього один з партнерів доповідає перед аудиторією про результати.

2. Робота в трійках. По суті, це ускладнена робота в парах. Найкраще в трійках проводити обговорення, обмін думками, підведення підсумків чи навпаки, виділення несхожих думок).

3. Карусель. Студенти розсаджуються в два кола – внутрішнє і зовнішнє. Внутрішнє коло нерухоме, зовнішнє рухається. Можливі два варіанти використання методу – для дискусії (відбуваються «попарні суперечки», причому кожен учасник внутрішнього кола має власні, неповторювані докази), чи для обміну інформацією (студенти із зовнішнього кола, рухаючись, збирають дані).

4. Робота в малих групах. Найсуттєвішим тут є розподіл ролей: «спікер» – керівник групи (слідкує за регламентом під час обговорення, зачитує завдання, визначає доповідача, заохочує групу до роботи), «секретар» (веде записи результатів роботи, допомагає при підведенні підсумків та їх виголошенні), «посередник» (стежить за часом, заохочує групу до роботи), «доповідач» (чітко висловлює думку групи, доповідає про результати роботи групи). Можливим є виділення експертної групи з сильніших студентів. Вони працюють самостійно, а при оголошенні результатів рецензують та доповнюють інформацію.

5. Акваріум. У цьому методі одна мікрогрупа працює окремо, в центрі аудиторії, після обговорення викладає результат, а решта груп слухає, не втручаючись. Після цього групи зовнішнього кола обговорюють виступ групи і власні здобутки [6].

До фронтальних методів відносяться: велике коло, незакінчені речення, мозковий штурм, аналіз дилеми, мозаїка.

1. Велике коло. Студенти сидять по колу і по черзі за бажанням висловлюються з приводу певного питання. Обговорення триває, поки є бажачі висловитися. Викладач може взяти слово після обговорення.

2. Незакінчені речення. Дещо ускладнений варіант великого кола: відповідь студента – це продовження незакінченого речення.

3. Мозковий штурм. Загальновідома технологія, суть якої полягає в тому, що всі студенти по черзі висловлюють абсолютно всі, навіть алогічні думки з приводу проблеми. Висловлене не критикується і не обговорюється до закінчення висловлювань.

4. Аналіз дилеми (проблеми). Студенти в колі обговорюють певну дилему (простіше) чи проблему (складніше, бо поліваріантно). Кожен каже варіанти, що складаються внаслідок вибору.

5. Мозаїка. Це метод, що поєднує і групову, і фронтальну роботу. Малі групи працюють над різними завданнями, після чого переформовуються так, щоб у кожній новоствореній групі були експерти з кожного аспекту проблеми [7].

За наявності інтерактивної дошки фронтальні методи роботи доцільно доповнити новими методами: «електронне перо» та «доповнення інформації».

1. «Електронне перо». Це різновид великого кола. Студенти швидко по черзі виконують завдання на дошці, передаючи один одному «електронне перо».

2. «Доповнення інформації». Ускладнений варіант великого кола: відповідь студента – це додання нової до вже відомої інформації.

При роботі з інтерактивною дошкою пропонується використати три прийоми: «дистанційний», «конструкторський» та «дизайнерський».

1) Прийом «дистанційний». Управління комп'ютером, стоячи біля дошки, на відстані від самого комп'ютера, не використовуючи традиційні клавіатуру і мишу. Цей прийом використовується в основному на організаційних моментах заняття, при роботі з файловою системою комп'ютера, для запуску програми Windows, для перегляду вмісту CD або DVD-дисків, для початку сеансу в Інтернет тощо.

2) Прийом «конструкторський». Поєднання використання електронних заготовок (слайдів, текстів, зображень тощо) з рукописним видом діяльності.

Можливість робити написи і позначки за допомогою електронного олівця (маркера) поверх електронної заготовки дозволяє акцентувати увагу студентів на найбільш важливих блоках інформації, додавати нову інформацію, питання та ідеї до тексту, коментарі до діаграм або зображенням на екрані. Даний прийом застосовується в залежності від типу і цілей заняття для актуалізації знань, для кращого зорового сприйняття, для закріплення вивченого матеріалу тощо. Сюди можна віднести такі види діяльності, як вставка формул у текст, заповнення заготовлених таблиць, робота з поняттями, підписування карт, малюнків і схем тощо. Крім того, всі примітки, позначки і написи можна зберегти, ще раз переглянути або роздрукувати.

3) Прийом «дизайнерський». Робота з програмним забезпеченням, що надається безпосередньо з інтерактивною дошкою. На відміну від попереднього прийому, тут до електронних маркерів додаються додаткові «електронні інструменти» для створення нових об'єктів і роботи з ними. Об'єкти можна копіювати і вставляти, вирізати і видаляти з екрану, виділяти і переміщувати по робочому полю, а дії з об'єктами можна скасовувати або повертати. Це дозволяє активно використовувати вправи і завдання такого типу як класифікація або групування об'єктів, з'єднання або заповнення пропусків, сортування або впорядкування. Студенти можуть експериментувати із завданням, пересувати об'єкти, скасовувати свої дії і спробувати знову.

Метод використання хмаро орієнтованого освітньо-наукового середовища в процесі навчання інформатичних дисциплін є новим досягненням у навчанні.

Поширення хмарних ІКТ породжує нові – хмаро орієнтовані – технології навчання, що пропонують систему нових засобів, оновлених методів і форм організації навчання й управління навчальною діяльністю. Нині найбільший вплив хмарні ІКТ здійснюють саме на засоби навчання: значна кількість методів і форм організації навчання, що сформувалися в процесі розвитку комп'ютерно орієнтованих технологій навчання, не набула суттєвих змін.

Суттєвою відмінністю хмаро орієнтованих ІКТ від хмарних ІКТ є можливість автономної роботи термінальних засобів (як спеціально виготовлених, так і пристосованих), що дозволяє у їх якості використовувати усі наявні засоби ІКТ-інфраструктури вітчизняних ВНЗ. У дослідженні В.Ю. Бикова [8] окреслено функції ІКТ-підрозділів, що підтримують і розвивають ІКТ-системи на базі адаптивних інформаційно-комунікаційних мереж, тобто тих, які у своїй роботі спираються на хмарну (корпоративну або загальнодоступну) ІКТ-інфраструктуру, і визначено окремі дидактичні функції, а також деякі принципово важливі функції здійснення наукових досліджень, що передбачають доцільне координоване й інтегроване використання сервісів і технологій хмарних обчислень.

Можливі такі сервісні моделі реалізації хмарного підходу:

створення і підтримання власної корпоративної хмари, що обов'язково включає побудову, підтримання функціонування і забезпечення розвитку власного центру опрацювання даних, його програмно-апаратних засобів й електронних інформаційних ресурсів, а також передбачає існування потужного ІКТ-підрозділу;

орієнтація на загальнодоступну хмару, що передбачає використання за умов повного аутсорсингу засобів і сервісів зовнішньої відносно освітньої структури розподіленої мережі ЦОД, а також наявність у структурі ІКТ-підрозділу [8].

Необхідні компоненти для роботи в «хмарах» – це Інтернет, комп'ютер, (планшет, мобільний телефон, нетбук), браузер, компанія, яка надає послуги хмарних технологій, навички роботи з Інтернет та веб-застосунками. Хмарна платформа Microsoft сервіси:

електронна пошта, календар, веб-конференції (з можливістю відео-зв'язку);

віртуальна дошка;

конструктор створення та підтримки веб-сайтів;

можливість створення, редагування документів Word, Excel, PowerPoint [9].

Зазначимо переваги хмарних технологій:

не потрібні потужні комп'ютери;

менше витрат на закупівлю програмного забезпечення і його систематичне оновлення;

необмежений обсяг збереження даних;

доступність з різних пристроїв і відсутня прив'язка до робочого місця;

забезпечення захисту даних від втрат та виконання багатьох видів навчальної діяльності, контролю і оцінювання, тестування он-лайн, відкритості освітнього середовища;

економія коштів на утримання технічних фахівців.

Щоб забезпечити ці види діяльності, на базі хмаро орієнтованих ІКТ має бути реалізовано комунікаційне середовище, персональне сховище даних, загальне сховище, сховище навчальних матеріалів і науково-дослідницьких проектів.

Безумовно, саме лише впровадження комп'ютера в навчальний процес не вирішує всі проблеми навчання, але недооцінювати можливості такого впровадження не варто. При оцінюванні можливостей і доцільності використання комп'ютера в навчальному процесі необхідно враховувати, що комп'ютер є лише засобом навчальної діяльності викладачів і студентів. При цьому слід особливо підкреслити, що використання комп'ютера в навчальному процесі має бути педагогічно виваженим і доцільним, а також що для розв'язування далеко не всіх задач потрібно використовувати комп'ютер.

Використання інформаційно-комунікаційних технологій із врахуванням можливостей своєчасного надання допомоги стимулює активність студента. Можливість експериментувати, ставити досить складні і цікаві, пов'язані з реальною практикою, задачі, надавати індивідуальні рекомендації у поєднанні з використанням динамічних моделей сприяє індивідуалізації навчального процесу, формуванню інтересу студентів до навчальної діяльності, пізнавальної

самостійності. Основними перевагами використання інформаційно-комунікаційних технологій на заняттях української мови та літератури створюють умови для розвитку вмінь та навичок, необхідних для життя, тобто формують ключові компетентності студентів, а саме:

інформаційна компетентність – студенти шукають, знаходять, обробляють, аналізують, систематизують інформацію;

полікультурна компетентність – студенти не тільки оволодівають досягненнями культури свого народу, але й мають можливість ознайомитися з культурою інших народів;

комунікативна компетентність – студенти беруть активну участь в обговоренні проблеми (чують не тільки себе, а й інших, критично аналізують почуте й коректно відповідають);

соціальна компетентність – студенти переборюють невпевненість, а за потреби беруть на себе відповідальність за виконання дорученої справи, вчаться співпрацювати.

Висновки. Отже, міцні й дієві знання повинні характеризуватися повнотою змісту, системністю, докладністю, узагальненістю та високим ступенем їх засвоєння. Тобто необхідно забезпечити перехід знань у навички та уміння. З метою забезпечення індивідуальної та колективної навчально-пізнавальної роботи пропонуємо реалізацію принципу проблемності – від лекцій, як проблемного викладання нового матеріалу, під час якого студенти вчаться пізнавати нове, самостійно ставлять запитання, тобто навчальна проблема поступово перетворюється на особистісну, до практичних занять, для проведення яких передбачаємо створення і розв'язання практичних проблемних ситуацій або їх моделей – тоді розвиваються професійна інтуїція, вміння орієнтуватись у нестандартних ситуаціях, прогнозувати їх хід. Під час практичних занять особливо важливим є використання завдань медичного змісту, оскільки саме це формує професійне мислення майбутнього медика. Уміння розв'язувати завдання з професійним спрямуванням – важливий крок до професійного становлення фахівця. Такі завдання є стимулом до

поглибленого вивчення фундаментальних дисциплін, і не тільки, підвищують інтерес до обраної спеціальності вже з першого курсу навчання.

Перспективи подальших пошуків у напрямку дослідження. Значна кількість проблем щодо використання інформаційно-комунікаційних технологій в навчальному процесі залишаються недостатньо дослідженими. Проте необхідне подальший аналіз психолого-педагогічного обґрунтування комп'ютерно-орієнтованих систем навчання гуманітарних дисциплін, зокрема української мови та літератури.

Список використаної літератури

1. Лернер, И. Я. Дидактические основы методов обучения / И. Я. Лернер. – М. : Педагогіка, 1981. – 181 с.
2. Скаткин, М. Н. Проблемы современной дидактики / М. Н. Скаткин. – М. : Педагогіка, 1980. – 96 с.
3. Биков, В. Ю. ІКТ-аутсорсінг і нові функції ІКТ-підрозділів навчальних закладів і наукових установ [Електронний ресурс] / В. Ю. Биков // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2012. – № 4(30). – Режим доступу : <http://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/717/529>
4. Соснова, М. А. Впровадження медіа-освіти під час вивчення української мови та літератури / М. А. Соснова / Неперервна педагогічна освіта: стан, проблеми, перспективи: матеріали Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції / (м. Умань, 24 квітня 2015 року) ред. кол.: О. І. Безлюдний, Т. Д. Кочубей, Б. А. Якимчук та ін. – Умань : ФОП Жовтий, 2015. – С. 106-109.
5. Соснова, М. А. Застосування інформаційних технологій в організації навчально-виховного процесу/ М. А. Соснова / Філософія, теорія та практика випереджаючої освіти для сталого розвитку: Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції. 26 листопада 2015 р., м. Дніпропетровськ, ДОШПО / Наук. ред. О. Є. Висоцька. – Дніпропетровськ : Роял Принт, 2016. – С. 165-167.
6. Соснова, М. А. Застосування мультимедійної дошки на уроках української мови / М.А. Соснова / Проблеми та перспективи навчання технологій: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції / За заг. ред. М. І. Садового та О. В. Єжової. – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2015. – С. 59-61.

7. Соснова, М. А. Інформаційно-комунікаційні технології як складова сучасного інтерактивного навчання / М. А. Соснова / Вища освіта України. – Том 2. – Серія: Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології. – Київ-Кіровоград, 2014. – С. 93-97.

8. Биков, В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти : Монографія / В. Ю. Биков. – К. : Атіка, 2008. – 684 с.

9. Литвинова, С. Г. Методика використання технологій віртуального класу вчителем в організації індивідуального навчання учнів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.10 «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті» / С. Г. Литвинова. – К., 2011. – 22 с.

Рецензент – доктор педагогічних наук Анімісов М. В.

Стаття надійшла до редакції 2.09.2016

Соснова М. А. Интерактивные методы обучения в профессиональной подготовке младших медицинских специалистов

В статье исследуются интерактивные методы обучения в процессе профессиональной подготовки младших медицинских специалистов.

Исследования показывают, что применение информационно-коммуникационных технологий формирует у студентов мышление, направленное на выбор оптимальных решений, так называемое, операционное мышление. Доказывается, что будущий младший медицинский специалист должен обладать всеми видами профессиональной деятельности, компетентно и ответственно решать профессиональные задачи. Невозможно достичь высокого уровня профессионализма, если студент не понимает перспектив изучения определенного предмета или цикла предметов и их роли в формировании профессиональных знаний и умений.

Ключевые слова: *ключевая компетентность, интерактивные технологии, интерактивное обучение, проблемно ориентированное обучение, мультимедийные технологии, компьютерные программы, методы обучения, методы медиа-образования.*

Sosnova M. A. Interactive teaching methods in the vocational training of junior medical specialists

The interactive teaching methods in the vocational training of junior medical specialists are analyzed in the article. The attention is focused on the fact that interactive learning is a learning dialogue, which rejects the domination both one speaker and one idea over another. During the dialogue training students learn to think critically, solve difficult problems based on analysis of circumstances and relevant information, to make thoughtful decisions, participate in discussions, and communicate with other people. For this during the lessons individual, pair and

group work is organized, applied research projects, role-playing, the documents, various sources of information are processed.

Studies show that the usage of ICT shapes the students' thinking, aimed at selection of optimal solutions, so-called operational thinking. Computer technologies enable a quick exhaustive and evaluation of a number of solutions of a particular problem, to see clearly, compare and choose the best. Application software enables the student to convert quickly an object presented on the screen. In this case, they serve as a means of building the student's actions. At the same time, turning the stepwise student's action, the application software facilitate the formation of a reflexive attitude of the student to his own way of solving the problem, and thus contributes to the development of scientific and theoretical thinking.

The study found that the effectiveness of learning with the usage of computer technologies is explained with largely illustration of the program material, which enables better to understand and internalize abstract concepts, to form practical skills.

The meaning of cloud-oriented technologies of the training is explained in the article. The cloud-oriented ICT of the training is defined as a set of methods, tools and techniques of which are used to organize and support the educational process, collecting, organizing, storing, processing, transmission, presentation of messages and data for educational purposes; they use a dynamic array of virtualized hardware and software resources available through the network regardless of the terminal device.

It is proved that future junior medical specialist should acquire all kinds of professional work and solve the professional problems competent and responsible. It is impossible to achieve a high level of professionalism, if the student is not aware of the prospects of studying of a certain subject or series of subjects and their role in shaping of the professional knowledge and skills. The strength of their professional knowledge and efficiency are the main objectives of the learning process.

Keywords: *key competence, interactive technologies, interactive learning, problem oriented learning, multimedia technologies, computer programs, teaching methods, methods of media education, cloud-oriented technology.*